

Azərbaycan Ordusu, Azərbaycan əsgəri bilməlidir ki, ölkəmizin ərazi bütövlüyü nəyin bahasına olursa-olsun, bərpa edilməlidir.

Heydər ƏLİYEV

AZƏRBAYCAN ORDUSU

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI MÜDAFİƏ NAZİRLİYİNİN ORQANI

Qəzet 1992-ci il fevralın 11-dən çıxır

2 sentyabr 2015-ci il № 67 (1983)

Qiyməti 25 qəpik

Vətən uğrunda fədakarlıq əsl qəhrəmanlıqdır

Vətən müqəddəsidir. Vətən ülvidir. Vətən ana südü qədr şirin, ana nəfəsi kimi doğmadır. Vətəni yaşadan da, şə-rəfləndirən də onun qəhrəman övladlarıdır. Tarixdə böyük sərkərdə kimi ad qazanmış Napoleonun bir yaxşı sözü var: "Savaşdıqları zaman ölənləri qəhrəman edən onların ölümləri deyil, ölümlərinin səbəbləridir". Doğrudan da, insani qəhrəmanlıq zirvəsinə ucaldan onun köksündə yuva salan tükənməz, bitməz Vətən sevgisidir.

Mən bilərəm ki, odu qılınc olmur. Lakin həyatını xalqın azadlığı uğrunda mübarizəyə həsr etmiş bir igidin qılıncı düşmənin başına enəndə od-alov kimi parlayır. Cavanshır, Babək kimi qəhrəmanlarımızın qılıncı daim düşmənin başında parlayıb. Xalqımızın qəhrəmanlıq tarixinə həkk olunan belə igidlərin davamçıları bu gün də var. Bu cümləni işlətdiyim məqamda Azərbaycan Ordusunun əfsanəvi döyüşçülərindən biri, Milli Qəhrəman Mübariz İbrahimovun dəfn mərasimində iştirak edən zaman dövlət başçımız İlham Əliyevin çıxışında səslənən bir fikri yadıma düşür: "Qoy düşmənlər bilsin ki, Azərbaycan xalqının tarixində Mübariz kimi qəhrəmanlar olub və yenə də olacaqdır. Bu gün bizim ordumuzda Mübariz İbrahimov kimi qəhrəmanlıq göstərməyə qadir olan oğullar yüzrlərlə, minlərlədir.

İkinci Dünya müharibəsinin tarixinə diqqət yetirəndə mən savaşda qəhrəmanlıq göstərmiş neçə min azərbaycanlı yada düşür. Həzi Aslanov, İsmail Məmmədov, Hüseyinbəla Əliyev kimi oğullar müharibədə fəzailə qan uduraraq tarix yazdılar - qəhrəmanlıq tarixi. Onların qəhrəmanlığından illər, on illər ötür, amma adları xalqın yaddaşında qalır. Qədrbilən Azərbaycan xalqı daim qəhrəman övladlarının xatirəsini əziz tutur, onları heç zaman unutmur, yaddan çıxarmır. İkinci Dünya müharibəsinin odundan-alovundan çıxmış azərbaycanlılardan ibarət milli diviziyaların döyüşçüləri, sözlün həqiqi mənasında, qəhrəmanlıq yazmışdılar. Ümumiyyətlə, tarixin bütün dövrlərində xalqımızın mürd övladları doğma yurdun təəssübünü çəkiblər, elimizə, yurdumuza başucalığı gətiriblər. Bəzən bir qəhrəmana görə bir el-obanı bütün dünya tanıyıb. Əfsanəvi kaşfiyyatçı, Sovet İttifaqı Qəhrəmanı Mehdi Hüseynzadə, Şəkildən olan Əhmədiyyə Cəbrayılov kimi igidlərimiz tək Azərbaycanda deyil, bir çox ölkələrdə dillər əzbəridir. Yadımdadır ki, bir dəfə Fransanın dövlət başçısı ölkəmizə səfəri zamanı Əhmədiyyə Cəbrayılovu ziyarət etmişdi

Ali Baş Komandan İlham ƏLİYEV:

Qoy düşmənlər bilsin ki, Azərbaycan xalqının tarixində Mübariz kimi qəhrəmanlar olub və yenə də olacaqdır. Bu gün bizim ordumuzda Mübariz İbrahimov kimi qəhrəmanlıq göstərməyə qadir olan oğullar yüzrlərlə, minlərlədir.

ve bildirmişdi ki, artıq fransalılar onu özlərinin milli qəhrəmanı kimi qəbul ediblər. Əslində qəhrəmanlıq ondan irəli gəlir ki, son damla qanına kimi "uf" demədən, "Mən öldüm, tək Vətən yaşasın", - deyərək Vətən uğrunda canını da əsirgəməyəsən, qanlar axıdıb qan tökəsən. Bax onda öz varlığını hiss edərsən ki, nədir qəhrəmanlıq, nədir vətənpərvərlik. Ötən əsrin 90-cı illərində istər dövlət müstəqilliyimizin, istərsə də Vətənimizin ərazi bütövlüyü uğrunda ne qədər mətin oğul və qızlarımız mübarizəyə qalxmışdılar. Mən şəhid tanıyıram ki, qürbətə cah-cəlal içərisində yaşayırdı, amma Vətənimizin başı üzərini qara buludlar alarkən, öz üreyinin hökmü ilə Azərbaycanca döndü və doğulub boya-başa çatdığı məmləkət uğrunda son nəfəsinədək döyüşdü. Bax budur, qəhrəmanlıq, budur, Vətən uğrunda fədakarlıq. Qarabağ uğrunda döyüşlərdə və 20 Yanvar faciəsində şəhid olan yüzrlərlə, minlərlə oğul və qızımız əsl vətənpərvərlik nümayiş etdirərək ölümlə üz-üzə gəliblər, amma mətin dayanıblar, ölümün gözünə dik baxıblar və Vətən uğrunda ölməzliyə qovuşublar. Doğru

deyiblər ki, torpaq, əgər uğrunda ölən varsa, Vətəndir. Bəli, torpaq o zaman Vətəndir ki, biz ona mənəvi dünyamızla, canımızla, qanımızla, varlığımızla bağlı olaq. Bəzən tarixi faciələrimizi, məsələn, 1990-cı ilin 20 Yanvar hadisələrini düşündəndə mənə ele gəlir ki, bu faciələrdən üzülürəm və deyirəm. Əksinə, 20 Yanvar bir qəhrəmanlıq zirvəsidir, tankdan, topdan qorxub çəkinməyən soydaşlarımız Vətənimizin müstəqilliyinin qorunması yolunda tarix yazıblar. Bu da bir qəhrəmanlıq tarixidir. Ümumiyyətlə liderimiz Heydər Əliyev xalqın ardı-arası kəsilmir, xalq müstəqillik mücahidlərini daim yad edir, onların xatirəsini əziz tutur. Belkə də 20 Yanvar hadisələrinə kimi tanımayan bir nəfər illərdir ki, azadlıq aşığı kimi milyonların üreyindədir.

Şəhidlik, mən deyirdim ki, ele qəhrəmanlığın ən uca zirvəsidir. Vətənimiz uğrunda qəhrəmanlıq qururlandırdı. Heç yadımdan çıxır, bir şəhid döyüşçünün həyat yoldaşı mənə demişdi ki, "ömür-gün yoldaşımın şəhidliyi ilə

Azərbaycanda 20 Yanvar hadisələri baş verəndə hamı yaxşı bilirdi ki, bu, imperiyanın azadlıqsevər xalqa qarşı qətləmədir, yəni bununla xalqın, millətin gözünü qorxutmaq və mübarizə əzmini qırmaq məqsədini güdürdülər. Amma nə soyuq qış gecəsi, nə də imperiyanın tankı-topu millətin azadlıq mücahidlərini qıra bilmədi. Xalq öz müstəqilliyi uğrunda qurban verməkdən çəkinmədi, əksinə, şəhid olan oğul və qızlarını paytaxtımızın ən uca zirvəsində dəfn etdi. Həmin vaxtda neçə illər ötməsinə baxmayaraq, burada ziyarətə gələnlərin ardı-arası kəsilmir, xalq müstəqillik mücahidlərini daim yad edir, onların xatirəsini əziz tutur. Belkə də 20 Yanvar hadisələrinə kimi tanımayan bir nəfər illərdir ki, azadlıq aşığı kimi milyonların üreyindədir.

Gənc nəslin vətənpərvərlik ruhunda tərbiyə edilməsində xalqın qəhrəman övladlarının rolu böyükdür, həmçinin, dövlət və xalq tərəfindən qəhrəmanlara göstərilən diqqət və qayğı da cəmiyyətdə rəğbətə qarşılıq verir və hər kəs bu qayğıdan ruhlanır. Məsələn, müasir dövrümüzün qəhrəmanlarından olan Mübariz İbrahimovun şəhid olmasından illər ötməsinə baxmayaraq, hər il anım günündə ne qədər insan onun ikinci Şəhidlər xiyabanındakı məzarını ziyarət edir. Məktəblilərin tətilində bir qrup yeniyetmənin onun məzarını ziyarət etdiyini gördəndə fərəhdən göz-yaşları yaşardı. Hələ adı günlərdən biri idi. Onların arasında sarıqın bir oğlan mənə yaxınlaşdı və desə yaxşıdır: "Əmi, mən də əsgərlikdə Mübariz kimi qəhrəman olacam". Bəli, belə yeniyetmələr Vətən uğrunda qəhrəman olub, minlərlədir. Onlar nəsil-nəsil ordumuzun sıralarında xidmət edərək qəhrəmanlıq məktəbini keçirlər. Və belə qəhrəman nəsil böyüdən Vətən məğlub edilməzdir.

Polkovnik-leytenant Arif PƏNAHOV, "Azərbaycan Ordusu"

Əsgər atası

Bu adda gürcü bədii filmi də var. Ad oxşarlığıdır, ad eyniliyi deyil...

Hər ifadə könül xoşluğu ola bilmir... Mahiyyəti Vətənlə, torpaqla bağlı olan ifadələr əş-dənir üreyini telləndirir. Əsgər atası ifadəsi kimi...

80-ci illərdə kəndimizdə çağırışçılar çağırış gününü elamətdar bir hadisə kimi gözəylədilər. Soruşana "Az qalıb..." - deyirdilər, həm də ele deyirdilər ki, sanki saatların ömrünü qısaltmaq düşündülər. Çağırışçıların üzünü gizli bir təbəssüm bürüyürdü. Eynilə bu təbəssümü onun atasının, anasının da üzündən hiss etmək olardı. O illərdə də hərbi xidmət müqəddəs bir əməl kimi ev-ev dolardı: "Filankəsin oğlu əsgər gədir. Gözaydınlığı vermək lazımdır...". Oğlu əsgər olan analar da, oğlu yeniyetmə olan analar da belə deyirdilər...

Atalar qürrelənərdi: "Oğlum əsgər gədir!..." Bu sevincin işığına el yığışardı!... Aylar sonrası analar da, atalar da "Oğlum əsgərdir!" kəlmələrini o qədr şirinliklə, o qədr həssaslıqla, o qədr razılıqla deyirdilər ki! Bu qürurun boyu kəndimizdən min kilometr uzaqlardan da görünərdi. El-obada oğlu əsgər olana sayğını sezmək, görmək çətin deyildi. Xosur oğlu Hüseyn əsgərliyə getməyə "A bala, niyə əsgərliyə getmərsən? Xəstəliyin, azarın var?" deyirdi. Bu kəlmələri eşidən xəcələtindən əriyirdi. Qanuni möhlet hüququ olanlar da əriyirdi...

O illərdən illər keçib. Zaman dəyişib. Camaatın çağırışçıya, hərbi xidmətə münasibəti dəyişməyib. Deyişə də bimez. Çağırış gününü "barmaqşesabı" sayanlar da var, o günün işığına tələsənlər də, o günün içindən keçib Vətənə oğul olmağa təşnə olanlar da...

Əli Məmmədov ali təhsilli mədəniyyət işçisiydi. 1993-cü ildə o da könüllü olaraq hərbi xidmətə gedib. 2010-cu ilə kimi Zəngilanda, Murvodağda xidmət eləyib. Mayor hərbi rütbəsi ilə tərxis olunub. Oğlu İbrahimə çağırış kağızı gələndə, sözlün həqiqi mənasında, fərəhi yerə-göyə sığırırdı: "Bu iki ildə ele bilirdim nəyimsə itirmişəm. Adını bilmədiyim itiyimi mənə İbrahim qaytarır. Ele bil dünya mənəndi. Mən əsgər atasıyam, a Fəxrətli, əsgər atasıyam!..."

Bir il sonra Əli müəllimin ikinci oğlu Çingizə çağırış kağızı gəldi. Eyni sevinci onda da yaşadı...

Əli kimi atalar minlərlədi. Oğlunu dayanmalı olduğu sırada dayanan görmək istəyir atalar. Bu sıranın nizamlılığını yaşamaq fəlsəfəsi bilirlər, sabahlarımız bu sıradan baxırlar.

Atalar əsgər oğullarıyla qürrelənir; ata duyğuları hiss edilməsi çətin olan narahatlıqlar yaratsa da qürrelənir. Cəmiyyətin ehtiram ünvanlarından biri də məhz bu qürre yiyəsi olmalıdı, şübhəsiz.

Bir dəfə sözarası mənə yanımda Əli müəllimdən soruşdular: "Rütben nədi?". Əli müəllim gülümsünüb, "Əsgər atası", - dedi. O qədr sevgilərlə, o qədr həssaslıqla dedi ki, soruşan onu çaşqınlıqla süzdü. Yəni belə hərbi rütbə yoxdu axı. Əli müəllimin nə demək istədiyini anlayınca gülümsündü: "Mənə bu rütbə bir ildən sonra veriləcək", - dedi.

Məmləkətimizdə əsgər atası ifadəsi qürurla işlədilir. Oğlunu Vətən üçün böyütdüklərini, müqəddəs borcu yerinə yetirəcəklərini deyən atalar da əsl vətəndaşdılar. Vətən oğlu böyütdüklərinə görə...

Bəhrəm Qasimovun Ağdərə döyüşlərindən tanıyıram. Cəsarətli döyüşçü idi. Yaralansa da, tərxis olunmamışdı. Bir gün "Sabah bizə gəl", - dedi. "Xeyir iş var". Ağılma gələn bu oldu ki, ya ad günüdür, ya da qızının şiriniydi. Getdim. Belə deyilmirdi. Oğlunu sabah hərbi xidmətə yola salacaqmış. Necə sevinirdi! "Mənə əsgər kimi tanıyırdın, indi əsgər atası oluram! Həmin andı var gücümle qışırmaq istəyirəm: "Bizim ələyə bildiklərimizi oğullarımız edəcək! Oğullarımız edəcək!..."

Qurbanı sevinən gördüm: "Oğlum mənə xidmət elədiyim hərbi hissədə xidmət eləyir. Bir vaxtlar düşməne mənəm avtomatımın səsiylə barmaq qıcayan o səngərlər indi oğlumu aymaq səslərinə sarı boyların..."

Əli də, Bəhrəm də, Qurban da mənəmi könlümü telləndirən kəlmələr deyirlər: Döyüş başlasa, oğlumla bir səngərdən döyüşəcəm. Oğlum yanında atasını gördüncə daha qətiyyətlə vuruşacaq. Bu qətiyyətin təntənəsi qələbəmiz olacaq!

Rəşid HÜSEYNOV, "Azərbaycan Ordusu"

Hərbi məktəblərə və liseylərə qəbul olan laçınlı gənclərlə görüş olub

Laçın Rayon İcra Hakimiyyətinin "Hər ailədən orduya bir zabit" təşəbbüsü real nəticələr verir. Ali hərbi məktəblərdə və liseylərdə təhsil almaq istəyən laçınlı gənclərin sayı illərlə artır.

AZƏRTAC xəbər verir ki, Bakı şəhərinin Yeni Günəşli qəsəbəsində ali hərbi məktəblərə və hərbi liseylərə qəbul olan laçınlı gənclərlə görüş keçirilib. Hərbi məktəblərə qəbul olan gənclərin, onların valideynlərinin və rayon ziyalılarının iştirak etdiyi görüşdə laçınlı gənclərin ali hərbi məktəblərə və hərbi liseylərə qəbul olunması istiqamətində görülən işlər və qarşıda duran məsələlər müzakirə olunub. Bildirilib ki, bulki qəbul imtahanlarında

hərbi məktəblərə sənəd verməyi laçınlı məzunlardan 8 nəfəri müxtəlif ali hərbi məktəblərə qəbul olub. Qeyd edilib ki, ərazisi Ermənistan silahı güvvələrinin işğal altında olan Laçın rayonunun yeniyetmə və gəncləri vətənpərvərlik ruhunda tərbiyə olunur. Yetişməkdə olan nəslin doğma torpağı unutmaması, onlarda milli məniyyət şüurunun inkişaf etdirilməsi, vətənpərvərlik hissələrinin artırılması daim diqqət mərkəzində saxlanılır. Tədbirdə çıxış edənlər "Hər ailədən orduya bir zabit" təşəbbüsünün dəstəklədiklərini və bunun üçün bütün imkanlardan istifadə edəcəklərini bildiriblər.

AZƏRTAC

